

ח"כ צ'ארלי ביטון לשר-האוצר שימחה ארליך

נוסיבה, לשעבר שריהגנה בממשלת ירדן, הדוגלים בפתרון המבוסס על הכרזה במדינת ישראל בגבולות ה-4 כיווני 1967. בעלה של רימונדה ניסה להתקשר עם גולדמן לפי הרכבות הפריסאית שהיתה שר-מה על גב המעטפה, כדי להורידו על המעצר. אך התברר כי גולדמן, המרבה לנוע מ-מקום למקום, נסע בינתיים ל-זאלצבורג, אוסטריה. כאשר הצליח טאויל להתקשר עמו ולהודיע לו כי נבצר מרימונדה ללמלא את בקשתו, התכנס גולדמן על המעצר והבטיח לפי-נות מייד אל שריהביטון "על-ידיהם". "הוא אדם נבון," אמר גולדמן בטלפון, "ואין לי ספק שבימינו יש מעצרה של רימונדה הווא מעשה טעות של דרגים גבוהים."

■ בין הישראלים שטרנו להקשר עם בעלה של רימון-דה, כדי להביע את צערם על המצור והלבטות את עורמם היתה גם רות דין, מנהלת משכית ומי שהיתה פעם אחת שולחנות משה רייז. היא התנצלה על כי לא יעלה בידה לפגוע הרבה לשיחוריה של רימוןדה, שכן היא עומדת לנסוע לחו"ל לשנה תמימה. כי מומחית מטעם האו"ם לפיתוח וקידום עבודות יד בחברות נחר שלום.

ח"כ חד"ש, צ'ארלי

מחלקת הנוער והחלוץ בסוכ-
נות, שהה בליסבון, פורטוגל,
יחד עם ח"כ המערך **משה
שחל**, שזה עתה חזר מרומניה
וכבר נסע לפורטוגל כדי להש-
תתף בכנס האיגוד הבינפרל-
מנטרי. ר"ח ח"כ **יוזבב אדלר**
קים בריאן, ששהה בשליחות
הסברה בארצות-הברית, חזר
יחד עם בבלת הוועדה ליש-
ראל. כשסיפרו לו כי הוא ה-
ח"כ היחיד שחזר הגיב: „אז
מהיום והלאה אתם יכולים לכו-
נות אותה הסוכה של הכנסת."

אנשי הביטחון שהתדפיסו בשבוע שעבר על דלת אחת הווילות הפופות שברמאללה, לא התפקדו במעצרה של בעלת הבית, העיתונאית הפלסטינית הידועה, רימונדת סאוויג. הם גם עשו חיפוש בביתו ונטלו עימם תמונות וציורים רבים. בין השאר: תצלום של רימונדת בחברתו של גאבר זקן ו"סכר" שיער. רק מאוחר יותר, כאשר בחנו את התצלומים ב"סודיות, גילו כי אותו גבר אינו אלא נחום גולדמן, מי שהיה נשיא ההסתדרות הציונית ויו"ר הקונגרס היהודי העולמי, המקיים קשרים הדוקים עם ממשלת סאוויל מזה שנים. יום לאחר המעצר הגיע מיכתב של גולדמן, בו הוא מבקש מ"רימונדת" לארח את אחותו מידידתו ולהפגישה עם אישם ב"גדה המערבית, כמו אנוואר

דעה בעיתון, כדי לשמור, ל-
דבריו, על שלום-בית.

■ ח"כ יוסף שריר ריכז
השבוע במינוח הכנסת כמה
"כים ועיתונאים, כדי להשמיש
באזניהם בדיחה שסיפר לי
המועמד לנשיאות, יצחק גבון:
"פלייבוי מפורסם שומע כי מת-
קיים כנס של נודיסטים בבית-
מלון באיחל. הוא נגרשם לר-
כנס. ושואל מה עליו להביא
עימו. משיבים לו: 'שום דבר'.
הפלייבוי: 'אני מוכרח להיות
עירום?' המלון: 'כן. זה כנס
נודיסטים'. פלייבוי: 'אני רוצה
מישצת קטנה כדי לכסות את'
מבושי'. מלון: 'בלתיאפשרי!'
פלייבוי: 'מישצת קטנטנה.
רק כמה סנטימטרים...' מלון:
'מה יש לך להסתיר?' זה כנס
נודיסטים! פלייבוי: 'אני רור-
צה להשתתף אינטקוגניטיו'."

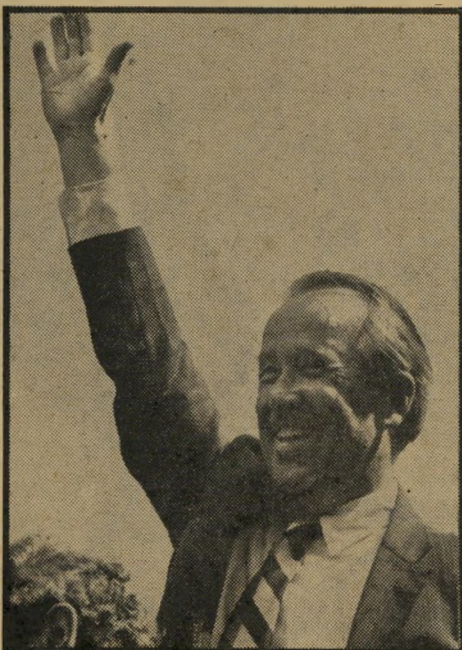
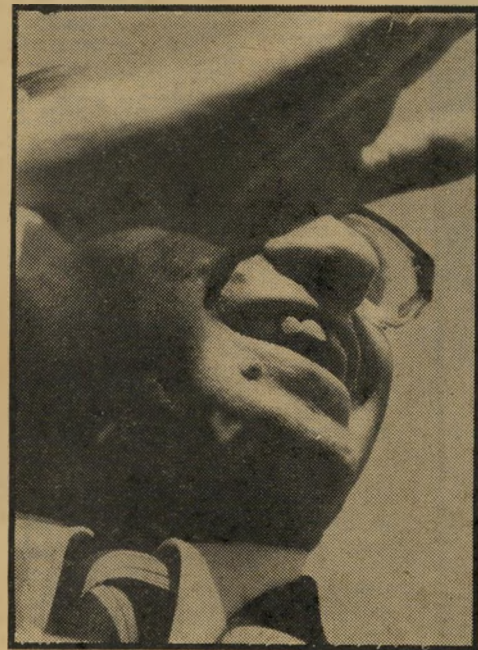
לקראת הדיון המדיני, שנערך בשבוע שעבר בכנסת, החליטה סיעת הליכוד להורות לכל חבריה השוויים בחו"ל לחזור ארצה. ח"כ יצחק בר-מן, ששהה בבואנוס איירס, שלח מיברק והודיע כי יגדל חופשת הפנסא אינו משיג מקום במטוס. סגן שריהבייט חזן, מרדכי צפורי, הודיע מארצות-הברית, כי פגש שם את ח"כ יצחק יבין כך ש-קולות שקולים. ח"כ הליכוד אברהם בן-שואו גם יור

■ ח"כ אבא אבן שלל בשבוע שעבר בהחלטות את ההשוואה בין החלטות של ראש-הממשלה **מנחם בגין** למנות את הד"ר יצחק שווה כנשיא המדינה, לבין החלטות של הקיסר הרומאי **קליגולה** למנות את סוסו לקונסול. "אין שום דימיון בין שני המקרים", אמר אבן. "קליגולה לפחות הכיר את הסוס שלו".

מספרים כי כאשר טיל-
פנה ראשה ממלה-לשעבר,
גורדה מאיר, לפרופסור
אהרון קציר שהיה אז עדיין
קצ'לסקי לארצות-הברית, שם
שהה, והציעה לו את המועד
לנשיאות. הגיב קציר:
"נשות מכון ויצמן! באמת,
גברת מאיר, זה יותר מדי!"

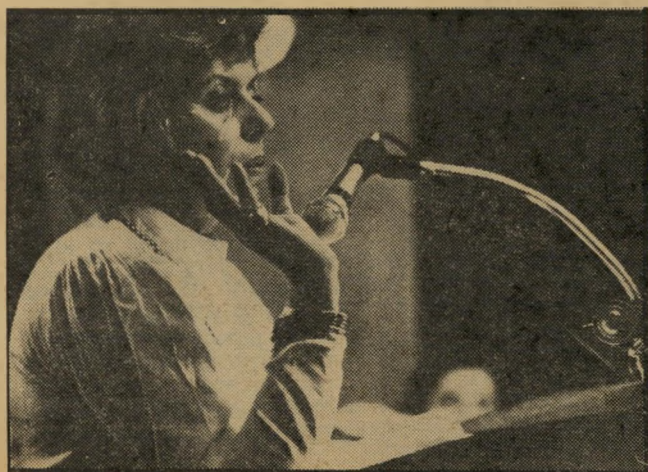
■ בין חותמי המודעות של
הוועד הציבורי למען יצחק
לבן נשואות, מצויה גם ה-
יזמונית עדה גיי, שהיא
ידידתם של יצחק ואופירה
לבן וחברתה הקרובה של במר
אית הטלוויזיה ורדנה ארן,
אחותה של אופירה. עדה גיי-
סה עשרות מידידה לחמיכה
נכון ובלתה לשם כך שעות
ארוכות ליד הטלפון הפרטי
של. כאשר היסס עדיין נכון
אלה להזר בו מהסרת מועמם
דוה אמרה לו עדה: „אתה“,
חייב להיות נשיא. לפחות בר-
תמורה על כל הטלפונים ש-
עשיתי“.

כימטס כל האנשים
 אליהם פנתה עדה הביעו תמיר
 כחם נבון, אולם חלק מהם
 סירב לחתום על המודעה. חברי
 הנהלת הקאמרי, ד"ר **אבי**
עוז, הבמאי **גרשון פלוטקין**
 והשחקנית **חנה ברוך**, הביעו
 את תמיכתם בנבון אך סירבו
 להתייצב בגלוי נגד ד"ר **אלי**
מזר **ריבולט**, יו"ר מועצת
 המנהלים של התיאטרון. הרב
ישראל לאו טען כי היינו
 עובדי מדינה. הסופרת **מינה**
דולי טענה כי אסור להקפיד
 את נבון במישכן הנשיא בזמן
 שהוא חייב לתרום לבניית
 מחשד של מפלגת העבודה. הר'
 שחקנית **דליה פרידלנד**
 טענה כי אינה מתעסקת בפר'
 ליטיקה. הבמאית **עדנה**
שבת טענה כי לא חשוב מי
 יהיה הנשיא. העיקר שנבון
 משיך לכתוב חומר לתיאטרון.
 הסופר **אהרון אמיר**, ידוני
 מנוער של נבון, טען כי כרגע
 הוא מתרכז בנבוא אחד:
 המלחמה בדרום-לבנון. ואילו
 ד"ר **משה מודעי**, סגן מנהל
 בתי-החולים תל-השומר ואחיו
 של שר התשתית והאנרגיה,
יצחק מודעי, חתם על הר'
 עצומה שנשלחה לראש-הממ'
 שלה ולחבריה-הכנסת אך סירב
 לאשר את פירסום שמו במו-

גיייל רובין

גיל רובין צלמת-העיתונות שצילמה בחוף מעגן-מיכאל, והיתה קורבנם הראשון של המהבלים לפני שהשתלטו על אוטובוס-הדמים, סיפקה בשנות עבודתה בישראל תמונות רבות למערכת „העולם הזה“, שפרסמה אותן. מימין: הסנאטור הנרי ג'קסון מניף ידיו שלום עם הגיעו לישראל. משמאל למעלה: ראש-הממשלה מנחם בגין בתמונת-שער שפרסמה „העולם הזה“. מימין למטה: קיסנינג'ר, ונכש עם ניאל אלון. משמאל: ח"כ שולימית אלוני נוממת בכנס יעד.

לאנשים
הנכונים!
777
הברנדי
הלאומי
שהוא
בינלאומי.

כרמל ^א מזרחי
מחשבי ראשון לציון וחברון יעקב